

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 4 maja 2011 r.

DOLiS/DEC – 340/11

dot. [...]

D E C Y Z J A

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22 w związku z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) w związku z art. 105 ust. 4 oraz art. 105a ust. 4 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani P.J., dotyczącej udostępnienia przez B Bank S.A., jej danych osobowych na rzecz B S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani P.J., zwanej dalej Skarżącą, dotycząca udostępnienia przez B Bank S.A., zwaną dalej Bankiem, jej danych osobowych na rzecz B S.A., zwaną dalej B. W treści ww. skargi Pani P.J. podniosła, iż cyt.: „(...) około miesiąca temu zgodnie z prawem na podstawie prawa bankowego oraz ustawy z 1997 powołującej B zwróciłam się z prośbą o zaprzestanie przetwarzanie moich danych przez B tym bardziej iż wszystkie zobowiązania wobec w/w instytucji zostało całkowicie spłacone. Jednak do dnia dzisiejszego nie zostało spełnione moje żądanie a nawet ww. banku nie było stać na trochę kultury i przyzwoitości aby mnie poinformowali dlaczego nie uwzględnili mojej prośby i nadal przetwarzają moje dane bez mojej zgody tym samym łamiąc prawo (...)”. Tym samym Skarżąca

zwróciła się do Generalnego Inspektora o cyt.: „(...) interwencję w mojej sprawie aby ten bank wreszcie zaprzestał całkowicie przetwarzać moje dane w B (...)”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. W dniu [...] sierpnia 2006 r. Skarżąca zawarła z Bankiem umowę o kredyt gotówkowy o nr [...]. Od dnia [...] września 2007 r. umowa ma status rachunku zamkniętego.
2. W dniu [...] marca 2007 r. Skarżąca zawarła z Bankiem umowę o kredyt gotówkowy o nr [...]. Od dnia [...] października 2009 r. umowa ma status rachunku zamkniętego. W dokumentacji ww. umowy Skarżąca wyraziła zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego po wygaśnięciu zobowiązania. W dniu [...] września 2010 r. do Banku wpłynęło pismo Skarżącej z wnioskiem o zaprzestanie przetwarzania jej danych w B. W związku z powyższym Bank w dniu [...] listopada 2010 r. przesłał korektę danych osobowych Skarżącej do B.
3. W dniu [...] sierpnia 2007 r. Skarżąca zawarła z Bankiem umowę o kredyt gotówkowy o nr [...]. Od dnia [...] stycznia 2008 r. umowa ma status rachunku zamkniętego.
4. W dniu [...] września 2009 r. Skarżąca zawarła z Bankiem umowę o kredyt restrukturyzacyjny o nr [...]. W dniu [...] października 2009 r. uruchomiono kredyt wynikający z ww. umowy. Od dnia [...] stycznia 2010 r. umowa ma status rachunku zamkniętego.
5. Aktualnie B przetwarza dane osobowe Skarżącej w zakresie ww. umów na podstawie art. 105a ust. 4 i 5 Prawa bankowego dla celów stosowania metod statystycznych.

W związku z powyższym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa zasady postępowania przy przetwarzaniu danych osobowych oraz prawa osób fizycznych, których dane osobowe są lub mogą być przetwarzane w zbiorach danych (art. 2 ust. 1 ustawy). W świetle przepisów powołanego aktu prawnego, przetwarzanie danych osobowych jest uprawnione, gdy spełniona zostanie którakolwiek z przesłanek wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy. Przesłanki te odnoszą się do wszelkich form przetwarzania danych wymienionych w art. 7 pkt 2 ustawy, w tym w szczególności do ich udostępnienia. Są także względem siebie równoprawne, co oznacza, że dla legalności procesu przetwarzania danych wystarczające jest spełnienie jednej z nich. Zgodnie natomiast z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne wtedy, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Tym samym, zgoda na przetwarzanie danych, o której mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy, nie jest jedyną przesłanką legalizującą proces przetwarzania danych osobowych.

Aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. 2002 r. Nr 72 poz. 665 z późn. zm.), zwana dalej Prawem bankowym.

Ocena legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez Bank, a także przez B musi być zatem dokonywana w powiązaniu z przepisami Prawa bankowego.

Odnosząc się do kwestii przetwarzania danych osobowych Skarżącej przez B udostępnionych jej przez Bank, wskazać należy, że B jest instytucją utworzoną na podstawie art. 105 ust. 4 Prawa bankowego, który **stanowi, że** banki mogą, wspólnie z bankowymi izbami gospodarczymi, utworzyć instytucje do gromadzenia, przetwarzania i udostępniania: bankom - informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie, w jakim informacje te są potrzebne w związku z wykonywaniem czynności bankowych, innym instytucjom ustawowo upoważnionym do udzielania kredytów - informacji o wierzytelnościach oraz o obrotach i stanach rachunków bankowych w zakresie, w jakim informacje te są niezbędne w związku z udzielaniem kredytów, pożyczek pieniężnych, gwarancji bankowych i poręczeń. Zgodnie z art. 105a ust. 1 Prawa bankowego, przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4 (np. B), informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i art. 106-106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Informacje zawarte w B służyć mają wypełnianiu przez banki jako instytucje zaufania publicznego ich ustawowych obowiązków związanych z koniecznością dokładania szczególnej staranności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa przechowywanych środków pieniężnych, czyli w zakresie ochrony depozytów (art. 50 ust. 2 Prawa bankowego), a także z koniecznością należytego badania zdolności kredytowej, od której istnienia (zgodnie z art. 70 ust. 1 Prawa bankowego), bank uzależnia udzielenie kredytu. Badanie zdolności kredytowej, na którą składa się zdolność do spłaty zobowiązań i wiarygodność kredytowa, jest niezwykle istotnym elementem w działalności banku. B zostało utworzone właśnie w celu zmniejszenia dla banków i instytucji kredytowych ryzyka udzielania trudnych kredytów, przyspieszenia i uproszczenia procedur kredytowych, wspomagania decyzji banków dotyczących udzielania kredytu.

Przekazanie danych osobowych przez Bank do B nastąpiło w oparciu o przesłankę wymienioną w art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy (w związku z art. 105 ust. 4 Prawa bankowego), a dla legalności tego udostępnienia (na mocy art. 105 ust. 4 Prawa bankowego) zgoda Skarżącej nie była wymagana. Należy podkreślić, że w analizowanej sprawie zgoda Skarżącej była wymagana jedynie do przetwarzania przez B jej danych osobowych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z Bankiem w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego (art. 105a ust. 2 Prawa bankowego). Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że Skarżąca w umowach z dnia [...] sierpnia 2006 r., 6 sierpnia 2007 r. oraz z dnia 15 września 2009 r. ww. zgody nie wyraziła, natomiast w umowie z dnia [...] marca 2007 r. zgodę wyraziła wraz z podpisaniem umowy, ale w dniu [...] września 2010 r. ją wycofała.

Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że zobowiązania wynikające z umów z dnia [...] sierpnia 2006 r., [...] marca 2007 r., [...] sierpnia 2007 r. oraz z dnia [...] września 2009 r.,

zawartych pomiędzy Skarżącą z Bankiem mają status rachunków zamkniętych, należy zaznaczyć, że aktualnie B przetwarza dane osobowe Skarżącej zgodnie z art. 105a ust. 4 Prawa bankowego, który stanowi, że banki oraz instytucje, o których mowa w art. 105 ust. 4, mogą przetwarzać informacje stanowiące tajemnicę bankową dotyczące osób fizycznych po wygaśnięciu zobowiązania wynikającego z umowy zawartej z bankiem lub inną instytucją ustawowo upoważnioną do udzielania kredytów, bez zgody osoby, której informacje dotyczą, dla celów stosowania metod statystycznych, o których mowa w art. 128 ust. 3. Przetwarzanie informacji stanowiących tajemnicę bankową w przypadkach, o których mowa w ust. 3, może być wykonywane przez okres nie dłuższy niż 5 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania, a w przypadku, o którym mowa w ust. 4, przez okres 12 lat od dnia wygaśnięcia zobowiązania (art. 105a ust. 5).

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak we wstępie.

Od niniejszej decyzji – na podstawie art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego w zw. z art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).